

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/574/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712218017
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6712218017.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi I. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XXX, XXX XX O., štátny občan SR, t. č. na neznámom mieste zast. opatrovníčkou Janou Sekerešovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Zvolen, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 329,50 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa a na odvolanie vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 27. 05. 2013, č. k. 10C/33/2013 - 139, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 65,42 eur p o t v r d z u j e .

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh zamietol. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia vo výške 65,42 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie súd odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že nárok uplatnený navrhovateľom v konaní založený na uznaní dlhu odporcom, v čase uznania neexistoval v takej výške, resp. v takom rozsahu, ako je uvedené v dohode o uznaní dlhu a následne, ku dňu podania návrhu, resp. ku dňu vyhlásenia rozsudku, už zanikla formou splnenia aj zvyšná časť dlhu. Súd zamietol návrh z tohto dôvodu, preto sa nezaoberal námietkou premlčania nároku, ktorú vzniesol vedľajší účastník na strane odporcu a nezaoberal sa ani právnou argumentáciou oboch účastníkov, týkajúcou sa platnosti dohody o uznaní dlhu. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., zásady úspechu vo veci, v spojení s ust. § 150 ods. 2 O. s. p.. Navrhovateľ v konaní nemal úspech, preto mu náhrada trov neprináleží. Úspešný odporca náhradu trov konania nežiadal. Vedľajší účastník na jeho strane má nárok na náhradu trov konania. Súd mal zato, že z trov právneho zastúpenia uplatnených advokátom zastupujúcim vedľajšieho účastníka vyčíslených vo výške 314,54 eur, treba považovať za účelné a riadne preukázané a vyčíslené v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov iba trovy vo výške 65,42 eur, ktoré predstavujú trovy právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby (prevzatie, príprava zastúpenia a podanie na súd zo dňa 5.2.2013), teda odmenu za každý úkon po 24,90 eur + 2x režijný paušál po 7,81 eur. Ďalšie trovy, ktoré uplatnil JUDr. Martin Landl, substitút advokáta JUDr. Andreja Cifru, ktorý sa zúčastnil na pojednávaniach dňa 22.04.2013 a 27.05.2013, v sume 125,26 eur a v sume 123,86 eur, vo vyúčtovaní predloženom súdu neboli bližšie špecifikované

resp. vôbec neboli vyčíslené (boli uvedené len jednou sumou), preto ich súd nepriznal. Súd prihladol i na to, že sa jednalo o drobný spor a navýšením trov za účasť právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na pojednávaniach, tieto dosiahli hodnotu samotnej pohľadávky, pričom účasť v zásade nepriniesla žiadnu pridanú hodnotu.

Proti rozhodnutiu sa odvolali navrhovateľ, aj vedľajší účastník na strane odporcu, obaja proti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka.

Navrhovateľ rozsudok v napadnutej časti navrhol podľa § 220 O. s. p. zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu súd náhradu trov konania vôbec neprizná. Zároveň si uplatnil voči vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 24,31 eur.

Namieta, že vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov, jeho hlavou náplňou činnosti je kolektívna ochrana spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O. s. p.. Navrhovateľ zastáva názor, že vedľajší účastník (združenie na ochranu spotrebiteľa) musí byť samo z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť právnu pomoc v súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Z ust. § 93 ods. 2 O. s. p. ako aj ust. § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa je zrejmé, že zákon uprednostňuje združenia na ochranu spotrebiteľa pre ich odbornú pripravenosť po právnej aj personálnej stránke, úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne a aj personálne vybavené a odborne kompetentné.

Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľou odporcu. Vedľajší účastník do konania nepriniesol žiaden prínos, vo svojom vyjadrení, ako aj v mnohých iných konaniach, nadbytočne opakuje rovnaké podania bez uvedenia nových, procesne významných skutočností. Trovy vedľajšieho účastníka nie sú účelne vynaložené trovy v konaní.

Vedľajší účastník na strane odporcu rozsudok v napadnutej časti navrhol podľa § 220 O. s. p. zmeniť tak, že súd mu náhradu trov konania prizná v plnej výške, t.j. 314,54 eur, v zložení: 65,42 eur + 125,26 eur + 123,86 eur.

Namieta zníženie náhrady trov súdom, pretože trovy právneho zastúpenia sú vyčíslené v súlade resp. podľa § 10, § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.. Ide o náhradu trov cestovného a straty času za cestu z Lučenca do Zvolena a späť na 2 pojednávania dňa 22.04.2013 a dňa 27.05.2013, kedy bolo použité osobné motorové vozidlo Opel Vectra-C, LC XXXBK, spotreba 6,5 litrov benzínu BA95 na 100 km, substitučne splnomocneného advokáta JUDr Martina Landla. Išlo o účelné využitie motorového vozidla, s úsporou času (nebolo treba čakať na spoj z Lučenca do Zvolena, rýchlosť cesty). Vedľajší účastník preto trvá na priznaní aj tejto náhrady cestovných výdavkov, v rozsahu podľa zákona č. 283/2002 Z.z..

K odvolaniu vedľajšieho účastníka sa vyjadril navrhovateľ. Rovnako, ako v ním podanom odvolaní navrhol napadnutý výrok o trovách konania vedľajšieho účastníka zmeniť a náhradu trov vedľajšiemu účastníkovi vôbec nepriznať.

Odporca zostal nečinný.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1, 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (O. s. p.) a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil. V ostatnej časti rozsudok nie je dotknutý.

Podľa § 219 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (ods. 1).

Preskúmaním veci dospel odvolací súd k záveru, že okresný súd vo veci správne rozhodol.

Prvostupňový súd pri rozhodovaní o trovách konania použil správne ustanovenie o trovách konania, keď vo veci aplikoval § 142 ods. 1 O. s. p.. V rozhodovanom prípade bol nárok na náhradu daný týmto ustanovením, podľa zásady úspechu vo veci. Niet žiaden dôvod preto, aby v tomto prípade neúspech navrhovateľa v konaní, znášal spotrebiteľ ako úspešná strana. Keďže odporcovi vzniklo právo na náhradu trov konania, patrí náhrada trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi ktorý vystupoval na jeho strane.

Občiansky súdny poriadok nevyklučuje, aby účastník (ktorýkoľvek) sa dal zastúpiť advokátom (§ 18, § 24, § 25 ods. 1 O. s. p.). Je účelné a v súlade so zásadami ochrany spotrebiteľa, aby spotrebiteľské združenia vstupovali do konaní, kde na strane odporcu vystupuje spotrebiteľ a pomáhať mu k uplatneniu jeho práv aj prostredníctvom kvalifikovaných advokátskych služieb, zvlášť, ak na druhej strane je skúsený dodávateľ, ktorý sa dá v každej veci zastúpiť silnou advokátskou kanceláriou. To, že konajú prostredníctvom advokáta, je ich ústavným právom (čl. 47 ods. 2 Ústavy SR). Pokiaľ platí, že ak vedľajší účastník má rovnaké práva ako hlavný účastník, potom ak hlavný účastník má právo zvoliť si advokáta a vznikne mu nárok na náhradu trov právneho zastúpenia, má potom aj vedľajší účastník konajúci v zastúpení advokátom právo na náhradu trov právneho zastúpenia. Preto námietky navrhovateľa v tomto zmysle uvádzané v jeho odvolaní, ako aj vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka, nie sú opodstatnené.

Vedľajší účastník využil zákonné právo a je zastúpený advokátskou kanceláriou, toto právo mu nemožno upierať, ako aj poukazovať na to, že takéto trovy nie sú účelné. Je treba rozlišovať vzťah medzi navrhovateľom a odporcami a vzťah vedľajšieho účastníka k odporcom ako aj k jeho právu nechať sa zastúpiť v konaní advokátom. Novelizované znenie ustanovenia § 137 O. s. p. pod trovy konania zahŕňa okrem iného aj náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu.

Rozhodnutie okresného súdu je správne aj z hľadiska prisúdenej výšky trov.

Odvolací súd prioritne vychádzal z kritéria účelnosti vynaložených trov, ktoré kritérium je rozhodujúce pri priznávaní náhrady trov konania jednotlivým v konaní zainteresovaným subjektom. Účelnosť vynaložených trov je treba posudzovať podľa okolností každého jednotlivého prípadu. Rovnako ako okresný súd pri rozhodovaní o trovách konania riadil sa i tým, že pokiaľ je účastník v konaní zastúpený advokátom, je advokát povinný trovy právneho zastúpenia vyčíslieť (najneskôr do 3 pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia), inak mu súd náhradu trov právneho zastúpenia neprizná (§ 151 ods. 1, 2 O. s. p.).

Aj v dôsledku toho, že vedľajší účastník nepredložil súdu všetky potrebné podklady pre priznanie trov - nevyčíslil (nešpecifikoval) trovy substitúta JUDr. Martina Landla, ale tieto uviedol iba celou sumou, okresný súd správne posúdil že „nevyčíslené“ trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka nemožno priznať. Advokát vedľajšieho účastníka vyúčtovanie v tomto smere nedoplnil ani v odvolacom konaní, hoci v odvolaní odkazuje na „tabuľku - vyčíslenie trov advokáta (substitúta) zo dňa 22.04.2013, 27.05.2013“, žiadna tabuľka v uvedenom zmysle nie je pripojená, a nie je obsahom odvolania vedľajšieho účastníka. Aj súčasťou odvolania vedľajšieho účastníka je iba také vyúčtovanie trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v konaní, ktorého obsahom sú len tie isté skutočnosti, ktoré zjavne mal k dispozícii pri rozhodovaní o trovách konania i okresný súd.

Odhládnuv od skutočnosti nepreukázania uvedených trov, odvolací súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu v tom, že účasť právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na pojednávaniach, ktoré sa konali na okresnom súde dňa 22.04.2013 a dňa 27.04.2013, nemala zásadný význam a vplyv na výsledok rozhodnutia v prospech odporcu.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti ohľadom výroku o trovách prvostupňového konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 151 O. s. p. .

Podľa § 142 ods. 2 O. s. p. , ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Odvolanie podali navrhovateľ a vedľajší účastník, pričom ani jeden nemal v odvolacom konaní úspech, preto odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.